

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. Duplex praedictionum genus, per signa; & per verba.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

& sincerum pectus adhibeat, Christum, Christi que dispensationem tam luculentis agnoscat expressam monumentis, ut finem Legis & Prophetarum Christum esse, & Vetus Testamentum formam esse & apparatus Novi fateri cogatur. Hinc illud vetustiorum Ebraeorum: כל מה שזכר בתורה בנביאים ובכתובים רומים אל החכמה. *Omnia quae scunque memorantur in Lege, Prophetis, & Hagiographis, indicant Sapientiam; hoc est Christum.* Nam si petitis à Mosaico Pentateucho initiis per univèrsa prisca Fœderis volumina lectio decurrat, prænuntiatus uno concentu reperietur Christus; homo videlicet quidam eximius & divinus, imo & ipse Deus, de nova Legi condenda, humani generis moribus in melius reformandis, ejusdemque eluendis noxis, ac salute demum hominibus comparanda à Deo legatus. Quapropter cum apud Agrippam regem, & Berenicen, & Festum Præsidentem causam ex vinculis diceret Paulus, hac præcipue testificatione crimen à se removebat: *Auxilio enim adjutus Dei usque in hodiernam diem sto, testificans minori atque majori, nihil extra dicens quam ea quae Propheta locuti sunt futura esse & Moyses, si passibilis Christus, si primus ex resurrectione mortuorum, lumen annuntiaturus est populo & gentibus.* Hac doctrina Romanos imbuebat, cum ad eos talia scriberet: *Finis enim Legis Christus, ad justitiam omni credenti.* Item apud Cornelium Centurionem de Christo sic differebat Petrus: *Huic omnes Prophetae testimoniis perhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen ejus omnes qui credunt in eum.* Non alio sapius usos argumento Apostolos & Evangelistas reperimus, quam quod sacrorum Vatum oracula subministrabant: ut quemadmodum in Novo Testamento complebatur Vetus, ita Veteri Novum confirmaretur.

Act. 16, 22, 23.

Rom. 13. 4.

Act. 10. 43.

Duplex prædictionum genus, per signa & per verba.

II. Duplex autem in Veteris Instrumenti libris apparet prædictionum genus, ab antiquis Interpretibus optime agnitus utrumque & distinctum; alterum expressum verbis; signis alterum ac simulacris adumbratum; pro more per Orientem jam inde à vetustissimis temporibus usitatissimo, ac inrer Judæos præcipue, quibus cogitationes, sive ad futura, sive ad præsentia, sive ad præterita pertinent, formis ac figuris significare solenne est. Hujus generis fuit Abiæ Silonitæ vaticinium, cum pallii novi, in duodecim partes scissi, decem segmina colligere Jeroboamum jussit, hac imagine Salomonici regni scissuram præsignificans, cujus decem tribus sub hujus imperium erant olim concessuræ. Sic Jeremias per subligaculum lineum in Euphrate putrefactum, Hierosolymæ, Judæorumque superbiam depressum iri portendit. Eidem per agri Anathothici emtionem præmonstravit Deus futurum, ut postliminio in patriam Babylone reversi olim Judæi novas agrorum emtiones venditiones contraherent, haud secus quam antea facere consueverant. Imminentes Judæis calamitates per capillorum & barbæ suæ rasuram, Dei jussu, præmonstrat Ezechiel. Scortum ducere jubetur Osée, ex eoque procreare liberos, atque ea ipsis imponere nomina, quibus futurorum inerant indicia. Rationem moris hujus dat Hieronymus: *Fuit Scriptura divina, non solum auribus doceri populum, sed & oculis. Magis enim mente retinetur quod visit, quam quod auditu ad animum pervenit.* Utroque modo Christus Jesus Discipulos suos præceptis instruebat: *Dominus, ac Redemptor noster,* inquit Gregorius Papa, *per Evangelium suum aliquando verbis, aliquando rebus loquitur.* Præclare id argumentum Paulus in priore ad Corinthios Epistola profecutus est, cum diceret Ebraeos *in Moysè baptizatos esse in nube & in mari, & omnes eandem escam spiritalem manducasse, & omnes eundem potum spiritalem bibisse, bibisse autem de spiritali consequente eos petra, petram autem fuisse Christum.* Tum addit: *Hac autem in figura facta sunt nostri, ut non simus concupiscentes malorum, sicut & illi concupierunt.* Et deinde: *Hac autem in figura contingebant illis; scripta sunt autem ad correptionem nostram, in quos fines seculorum devenerunt.* Nobilissimum præterea, & observatione dignissimum exemplum in duobus Abrahami filiis constituit, quorum alter ex libera, insigni Dei beneficio, post iteratas pollicitationes natus erat, alter ex ancilla fuerat prognatus. Hos Testamenti utriusque Veteris & Novi figuram gerere docet Paulus: *Unum quidem in monte Sina in servitutem generans, quæ est Agar; Sina enim mons est in Arabia, qui conjunctus est ei quæ nunc est Jerusalem, & servit cum filiis suis. Illa autem quæ sursum est Jerusalem, libera est, quæ mater est nostra.* Deinde subjicit: *Nos autem, fratres, secundum Isaac promissionis filii sumus. Sed quomodo tunc is, qui secundum carnem natus fuerat, persequabatur eum qui secundum spiritum, ita & nunc.* Idem alibi festos dies, neomenias, sabbatha, totamque adeo Legem, futurorum bonorum umbram esse docet; quorum cultui deditos circumcisos, exemplari & umbræ cælestium deservire; crassos nempe & pingues Judæos, literam confectantes, obviam videlicet & apertam horum significationem; spiritum vero negligentes, intimam nempe significationem & reconditam, quam veri, & ex animo, intimisque sensibus Judæi, & corde circumcisi persequuntur.

Ezech. 1. 1, & seq.
Osée 1. 2, & seq.
Hier. in Jerem. 19.

Gregor. M. Hom. 31. in Evang. 1. Cor. 10. 2, & seq.

Gal. 4. 22, & seq.

Col. 2. 17.
Ebr. 10. 1, & 8. 1.

Multiplex

III. Quæ verbis autem continentur Prophetiæ, vel nudam habent ac simplicem significationem,